

Mustafa ATIKER

PARTİ

bulursak bu uçağın kanatlarını zamkla yapıştırırız
bu dağlarda ölümü karanlıkla kapıştırırız
çok uzağa fırlatılmış tahta bir bavul
biz hiç kimseye söz geçiremedik
gözlerini çok uzaktaki sabit bir noktaya dikmiş biçimde
antlar içiremedik
ben daha önce de dedim
hiç kimse gözyaşlarını sabitleyemez
yeni doğmuş bir çocuğun bu dünyaya bakışlarını çelemez
yükselen yıldızları
alçalan kuşları ezemez
bayraklar dik başlı olduğu için rüzgârda salınır

ve işte ölüm karanlığın ucunda dolaşan bir rehberdi
bir tepenin üstünde durdu ve yok olacak şehirleri teker teker
gösterdi